

พร:ชาติ ธรรมาโร

ประวัติร้อยกกรอง

พระอาจารย์สาคร ธรรมมาโร

ชื่อประวัติ

พระครูภาวนาสัทธาจารย์
(ท่านพระอาจารย์สาคร ธมฺมาวุโธ)

วัดเวฬุวัน ตำบลท่าขนุน
อำเภอทองพูนภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

โดย

ศ.ไพโรจน์คน้อย

๑๕๑ ต.ลาดหญ้า แก่ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
โทร. ๐๓๔ ๕๖๖ ๐๒๘ มี.๑๖๑ ๐๘๙ ๐๓๖ ๖๒๔๔

สงวนลิขสิทธิ์

ผู้เขียนขอ สงวน ลิขสิทธิ์

ห้ามคนคิด คัดลอกเลียน หรือเขียนไว้

นำไปพิมพ์ หรือวิธีการ งานใดๆ

นอกจากได้ อนุญาต จากผู้พิมพ์

และผู้เขียน คนเดียวกัน นั้นเป็นหลัก

เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ ไม่หยาบหยาบ

สงวนสิทธิ์ ทุกอย่าง ทางกรพิมพ์

ผู้เขียนยืม ทำนทำตาม คำขอมา

จาก.....

(ดร. ไทรโยคน้อย)

๑๕๗ ที่องภาพเกศแก้ว ๓๓๓๓๓๓ ภาณุพนบุรี ๑๑๑๑๑

โทร. ๐๓๔-๕๖๖-๐๒๘ มี๑๑๑ ๐๘๙-๐๓๖-๖๒๔๔

คำนำ

เขียนประวัติ พระอาจารย์สาคร ในตอนต้น
ไม่ต้องการ ไม่ต้องการ เทียบถามหา
เขียนตามหนังสือ ทกสิปปี มีศรัทธา
แล้วนำมา ร้อยกรองใหม่ ได้อ่านกัน

อันความดี หนังสือนี้ ที่เขียนไว้
อุทิศให้ ผู้บังเกิดเกล้า ของเรานั้น
พระคุณท่าน ลึกล้ำ สุดรำพัน
นามท่านนั้น ขอกล่าวไว้ ด้วยใจปอง

เดี่ยวเกียจสู้ แห้งๆ พ่อของเลี้ยง
แม่ปอเลี้ยง แห้งตั้ง ท่านทั้งสอง
เป็นผู้บังเกิดเกล้า เฝ้าประคอง
ตบเลี้ยงเอง พระคุณท่าน ใจมั่นคง

แม้หนีภัยอันตราย ท่านลึกลับ อยู่ทิศไหน
โปรดรับไว้ คำอุทิศ ถัดประสงค
บุญผู้เขียน สร้างไว้ ใจมั่นคง
อุทิศตรง ให้ท่าน ทั้งสองเทอญ

จากใจจริง (อุก)

จาก.....

(ส. ไทรโยคน้อย)

๑๕๗ ห้องภาพเกศแก้ว ๓๓๓๓๓๓ ภาณุพนบุรี ๑๖๑๒๑

โทร. ๐๓๔-๕๖๖-๐๒๘ มี.๑๑๑ ๐๘๙-๐๓๖-๖๒๔๔

บทร้อยกรองประวัติพระอาจารย์ลาคร ธรรมมาอุโธ
เนื่องในโอกาสอายุวัฒนะมงคลครบ ๖๕ ปี

อรุณรุ่ง เบิกฟ้า นภาใส
เมฆลอยไป แล่เมแล้ง ทุกแห่งหน
เริ่มวันใหม่ แล่เมใส ในบัดดล
เตือนปวงชน เร่งปฏิบัติธรรม ตามครรล๑๑

ศาสนาพุทธ ก้าวไกล ไม่ยั้งหยุด
เปรียบประดุจ เครื่องขโถมใจ ให้แสงสว่าง
เกิดสว่าง กลางใจ ตั้งหมายปอง
เราแต่ละดั่ง แสงนี้ได้ ให้ทำดู

อันเวลา ผ่านไป ไฉนสุด
ศาสนาพุทธ ก้าวไกล ให้เรียรู้
เดินตามรอย บาทยุคดล บรมครู
ละรอบรู้ แต่กณาน พุทธันดร

พระอรหันต์ เก่าจากไป ใหม่แทนที่
เป็นเช่นนี้ งามงาม ดั่งคำสอน
หม่นเวียงไป ตลอดกาล นีรันดร
ตามคำสอน พุทธองค์ ๑๑๑๑

พระอาจารย์เสาร์ เต็มชื่อเสาร์ ในตอนเกิด
งามบรรเลต สมชื่อ เลื่องลือล้า
เกิดในตระกูล “แสงมุกดา” พาหน่อมนำ
บันทึกรำ คนที่ห้า เกิดมาดี

สกุลแม่ “ขามนตรี” นัยิ่งใหญ่
เป็นญาติใน เล้าเมืองหนองบัวลำภู นัย
นับว่าเกิด ตระกูลสูง ชักสูงดี
ย่อมเป็นที่ เคารพ น้อมนบกัน

โยมพ่อชื่อ “บุ” แม่ชื่อ “บัวลา” นำทนต์
ให้กำเนิด ลูกเจ็ดคน บินขยับ
ช่วยพ่อแม่ ทำนา มาด้วยกัน
ฐานะนั้น นับว่าดี มีสกุล

คนหัวปี “รจนา” พาธ่อม
ซึ่งเกิดก่อน “บัวลา” สุวรรณภววงศ์ ทน
คนที่สาม “ธันวรา” มาเสื่อ
คนที่หก คือสมร เย็นธันวรา

พระอาจารย์ “เสาร์” คนที่ห้า พาอุชฉัน
ธอนธันนัท คนที่หก ไม่ตกหนา
วิระพล คนสุดท้าย น้อมเกิดมา
ซึ่งนับว่า อยู่ร่มเย็น เป็นสุขใจ

ที่ยี่สิบ ตุลา ฟ้ากำหนด
ผลปรากฏ คอลดบุตร สุดสุดใส
ปีสองสี่ แปดแปด แรกดีใจ
ปีนั้นไซริ ปีระกา มาเกิดกัน

ในหมู่บ้าน โนนเลงเบลี้อย ไม่เจ็ยงจำ
ตำบลว่า หนองบัว ทัดลขสันต์
สวนอำเภอ หนองบัวลำภู อยู่เคียงกัน
จังหวัดนั้น คืออุดร แต่ก่อนมา

ปัจจุบัน ตำบลเหล่าโพธิ์ชัย เบ็ยงนไปแล้ว
กำหนดแนว อำเภอเมือง ลือเล็องหนา
จังหวัด หนองบัวลำภู คู่กันมา
นี้แหละหนา วันเกิด พระอาจารย์ลาวคร

โรงเรียนบ้าน นาอั้งเวิน เดิมเรียนอยู่
ใล้ใริ้ เรียนแก่งตาม คำครุสอ้น
จบประถมสี่ ไม่เรียนต่อ พอขาดตอน
จำใล้ยอ้น ช่วยทางบ้าน งานเหลือเพื่อ

เหตุคุณตา รับราชการ พาลติดคุก
ต้องทนทุกข์ ยี่สิบปี ไม่มีเหลือ
เหตุซื่อสัตย์ สุจริต ติดใจเจ็ย
เจ็บใจเหลือ ถูกแกลั้ง แหล้งคนพา

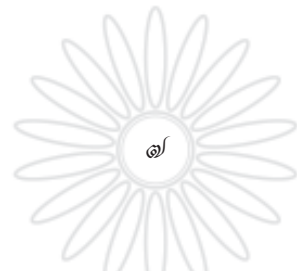
เสด็จหน้านา งานมีอยู่ ตูมากหลาย
ต่อนัดถวาย ไปขาย ไกลจากบ้าน
ซื้อหมู่ไก่ กลับมาขาย ได้สองงาน
ในหมู่บ้าน อยู่จิตกัน ต่างวิธี

พ่อเป็นหม่อ โบราณ งานรักษา
ต่องเข้าป่า หาสมันไพร ไปหลายที่
ไปกับพ่อ ช่อยหา รุยาดี
จึงเป็นที่ พึ่งชาวบ้าน งานอันมี

มีเสียดใจ เรียกว่า ได้ยินเสียด
รู้สำเนียง เรียกว่า พ่อไม้ถือ
มีชาวบ้าน คดอดลูก พันผูกมี
ทำนยัดถือ เป็นฉารณะ พิจารณา

เกิดก็ทุกข์ ตายก็ทุกข์ ไร้สุขสันต์
ไม่มีอัน พันทุกข์ได้ ใจปรารถนา
ละพันทุกข์ ให้กล้าหาญ ภาวนา
พทโธว่า บริกรรม นำสุขใจ

ในโลภนี้ มีอะไร ที่ไหนแน่
อันผันแปร ไปตามกรรม ที่ทำได้
เมื่อมีเกิด ย่อมมีดับ สลับไป
หวังอะไร กับชีวิต อนิจจัง

การเกิดแก่ เล็บตาย หนีไม่พ้น
คนทุกคน เป็นไป ค่ายถูกล้าง
นี้แห่หนา ขี้วิต อนิจจัง
ไม่จริง มีจุดจบ ครอบบาทวน

วัดมหาชัย ไปกับแม่ ได้แฉเห็น
พี่บวชเณร คือหลวงตาอา พาให้ห่อ
ถ้าทำบวช บวชเป็นพระ ะบาทวน
บวชพระครุ เป็นถึงขั้น ท่านเจ้าคุณ

อำเภอหนองบัวลำภู อยู่ยคนั้น
ผ่านแฉกัน พระวิปัสสนา มาเกิดหน
สร้างวัดธรรมยุตินิภาย ล้วนได้บุญ
ช่วยค่าคุณ พระศาสนา อยู่ถาวร

พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ุโชยั้ง
ธรรมะจริง ไม่ปิดบัง ท่านสั่งสอน
มีลูกหลาน บวชพระเณร เป็นชั้นตอน
สกนนคร ที่อยู่ท่าน ตั้งใจไป

ศิษย์ของท่าน ได้ดี ก็มีมาก
จึงไม่ยาก สอนนักธรรม ล้วนทำได้
เบรียญธรรม ก็มี ที่ตั้งใจ
บวชสนได้ ท่านเจ้าคุณ เกื้อกูลดี

อายุครบ ยี่สิบปี ตีใจนะ

ได้บวชพระ แทนคุณพ่อแม่ แลดูซี

โยมพ่อแม่ ตีใจ ให้อินดี

บวชในปี สองห้าศักราช แรกบวชนาน

พระพิศาลคณานุกิจ เป็นพระอุปัชฌาย์ มาบวชให้
สมตั้งใจ คิดไว้ ได้กล่าวพาน

พระสมุห์คำบาล เป็นพระกรรมวาจาจารย์

ประกอบภาร งามเมษา มาบวชดี

บวชที่ วัดมหาชัย อยู่ใกล้บ้าน

บวชให้นาน ไม่ขอลี้ภัย นึกดูซี

ธัมมาวุโธ คือฉายา ตามบาลี

แลอินดี ได้บวชพระ ละอบาย

บวชเป็นพระ กิจวัตร ปฏิบัติมั่น

หนึ่งต้องหมั่น บลึงอาบัติ ไม่ขาดหาย

สองกวาดวัด เข้าเย็น ไม่เว้นวาย

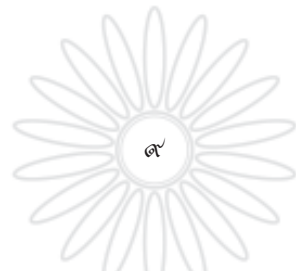
สามอย่างกราย บิณฑบาต ไม่ขาดเกิน

สี่พิจารณา บัจเจะ

ห้าวิเวก ครองผ้า อย่างห่างเหิน

หกเสวตมณฑ์ ไหว้พระ ละเรวิญ

เจ็ดจงเดิน ลุงโบสถ์ ปาตีโมกข์มี

แปดปดงผม ติบสี่คำ ต่องงำได้
เก๋าดั่งใจ ติ๊กษาธรรม นำสี่
ติบคอรอยู่ กรรมฐาน บุญมากมี
ติบข่อนี้ ผู้ยึดถือ คือพระจริง

ญาติโยมมา ให้สี่ก นึกตอนเช้า
ทำนบอกเอา สักตอนเย็น เห็นதியัง
โยมมาเห็น บอกสี่กเข้า เอาเข้าจริง
ทำอ้อยอึ่ง ออกพรรษา มาโปรดโยม

พรรษาแรก อยู่วัดมหาชัย ใจสงบ
ได้ค้นพบ ทางสว่าง ดั่งแสงโลม
สว่างสว่าง สุกสกาด เผ่าประโลม
ดั่งแสงโคม สว่างสว่าง อยู่กลางใจ

ช่วยสร้างโบสถ์ วัดมหาชัย ได้สำเร็จ
ฉลองเสร็จ แปดเมษา ส่องทำบุญแก้ไทร
เสร็จธุระ ทุกอย่าง ดั่งตั้งใจ
ไม่ไกล ออกจุดงค์ คงได้ดี

ออกพรรษา ลาอุปัชฌาย์ หากถามรู้
ยึดเป็นครู ให้ก้าวไกล ใจฉันปรี
ตามพระอาจารย์เถา แนวทางดี
บ้านภาชี เบลี่ยนรทไฟ ไปพิษณุโลกกัน

ถึงพิษณุโลก ต่อรถยนต์ ตรงไปหา
บ้านหม้อคา บ้านเกิด เลอเลิศนั้น
หาไปวัดนิรมลธรรมา มาด้วยกัน
เพราะท่านนั้น เป็นเจ้าอาวาส สะอาดดี

พรรษา๑๑ อยู่กับพระ อาจารย์แถม
นับว่าแล้ว ยิ่งนัก รักวัดนี้
ได้พบกับ พระอาจารย์ทองดี
ได้พาที่ ท่านมาลงโบสถ์ ไซค์อำนวย

ก่อนถึงวัน วิสาขบูชา ท่านมาก่อน
ท่านให้พร เสียก่อน ตอนใกล้ด้วย
ให้ไซค์ดี ปฏิบัติธรรม เอื้ออำนวย
บุญช้อยๆ ลำเรือได้ ได้ขัดเกลา

๑๑พรรษา จากเพชรบูรณ์ มุ่งอีสาน
ละต่องผ่าน จังหวัดเลย ไม่เคยเข้า
แะกราบ หลวงปู่ชอุบ สุานโสม ใ้บุญเรา
ได้กราบเท่า พระอรหันต์ เบิกบานใจ

ท่านพักอยู่ วัดม่วงไข่ ในตอนนั้น
อากาศมัน หนาวเหน็บ เ็บถึงได้
มือที่กำ ต่องแะ๑๑ก หนาวนอกใน
หนาวจับใจ ถึงกระดูก ถูกเส้นเอ็น

ทดลองบุชอบ ให้พระสาคร นอกพักด้วย
ทำนได้ช้อย ชี้นะอุบายธรรม นำให้เห็น
ช้อยชี้นะ แนวทาง ช่างร่มเย็น
นับว่าเป็น วิชา ได้มาเจอ

ต้นดีสาม ร่องน้ำหมอก บอกไว้ฉัน
อึ้งละนั้น ก็ไม่มี ที่ไหน
ต้องฆ่าฟัน จนมีแตก ครั้งแรกเจอ
นี่นะเจอ ความอดทน จนได้ดี

ตอนกลางคืน พาพระเณร เร่งปฏิบัติ
ใครช้อยขัด ทำอะไร อยู่ตอนนี้
เริ่มหุดคำ เลิกดีท่าม คุ่มพอดี
ใครจะมี พลิกขา ทำนว่าเตือน

อดกกกอก อดลลลล ของศาลาใหญ่
ทำนได้ไป ร่มงานดี มีใครเหมือน
ทดลองบุชอย อันท้าวไร ไ้คอยเตือน
เปรียบเสมือน บุญนำพา มานมนาน

กราบลาทดลองบุชอย ก่อนกลับ จับมือแน่น
ดูแลแทน คนเก่า เขาไปทหาร
อยู่รับใช้ ทดลองบุชอย คอยเลี้ยงน่าน
ดูแลทำน ทดลองบุชอย อยู่เดียวตาย

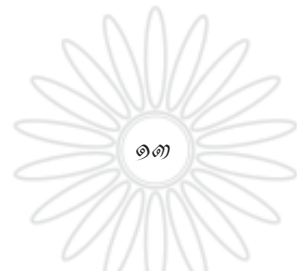
๑๑ กุศลองค์ กับ หลวงปู่ หลุย คุยทุกที
มาครั้งนี้ วัดท่าแขก ทางแยกซ้าย
แฉะกราบ หลวงปู่ชา มา ๑ ชุดโต ใ้แบบตาย
ข้ามเขาหลาย ถึงวัดไร่ม่วง ๑๑ นำพา

ทำนอยู่ วัดป่าอัมพวัน อันร่มรื่น
สุดสุดขึ้น หายเหนื่อย แลเห็นแม่อยู่ล่าง
ฝึกความเพียร อดทน ปนเข้ามา
มีอยู่ว่า หลวงปู่ หลุย คุยเพลินไป

ปลงผมเสร็จ หลวงปู่ได้ ไปอาบน้ำ
ไม่พูดพร่ำ ๑๑๑ เดินทาง ดั่งบอกไว้
พระอาจารย์สาคร ปลงผมได้ครึ่ง จึงรีบไป
เก็บของไว รับประทานไป เกือบไม่ทัน

ต้องเดินไป ปลงผมไป ให้ลำบาก
ภาระมาก อดทนได้ ไม่เห็น
บนศีรษะ เกิดเป็นแผล แลเห็นกัน
ครั้งกระนั้น ยังจำได้ ไม่เคยลืม

กราบลา หลวงปู่ชา มา ขอลาทำน
คงอีกนาน มาใหม่ ใจปลาบปล้ำ
ได้มากราบ พระแท้ แน่ไม่ลืม
ยังดูดีดี ทำให้ ใจพอใจโต

เดินรุดงค์ ผ่านเขา ลำเนาห้วย
บุญชูห้วย กราบหลวงพ่อคำดี ปภาไล
อยู่ที่ถ้ำ ผาบุ๋ม ภูเขาโต
แต่ไอ้โฮ หลวงปู่มั่น เคยนั่งภาวนา

หลวงปู่หลุย ทดสอบ พระอาจารย์สาครอีก
หมดทางหลัก อยู่ในถ้ำ ตามประสา
เสียดระฆัง ดั่งลิ้น กังวานมา
ทำนมนั้นหนา ไม่ได้ยิน ลิ้นเสียดระฆัง

ออกจากถ้ำ เสียดระฆัง อังแวงแฉ่ว
ตั้งตรงแน่นอ ทาหลวงปู่ ผู้สอนสั่ง
เดินรุดงค์ ต่อไป ให้ระอึง
ไปเร็วอึง หลวงปู่ ผู้ได้ยิน

ออกรุดงค์ ต่อไป ใจสั่งทางแยก
วัดท่าแขก ช่างงานตพ อนุบาลลิ้น
อุปัฏฐาก หลวงปู่ อยู่ได้ยิน
ทำนจึงลิ้น ภาวระ ขอลาไป

ปลีกวิเวก ลาหลวงปู่ ผู้อนุญาต
ทำนมุ่งมาด ถ้ำผาบึง พดทั้งไฉ่
ยึดเป็นที่ ภาวนา มาเร็วไฉ่
เพื่อทำใจ ให้สงบ พบกันนาน

เมื่อนึกถึง ความตาย ระบายน้ำ
ได้ตัดรัก ตัดหลง ตัดสังสาร
ตัดกิเลส ตัดห้วง ตัดบ่วงมาร
ตัดสังขาร หมดยึดมั่น แลนินนิตี

นับแต่นี้ ต้อไป ใจหมดห้วง
ของทั้งปวง ปล่อยวาง ทางหลีกสู้
ปล่อยทุกสิ่ง สิ้นทุกอย่าง พอกันที
ทางหลีกหนี หลุดพ้น ใจเข้าใจ

ปีละองห้า หนึ่งศนย์ คำคุณยิ่ง
เดินเหมื่อนวิ่ง ถึงถ้ำผาบึง ยิ่งสุดใจ
ขอยึดอยู่ ภาวนา มาด้วยใจ
เพื่อทำให้ ใจสงบ พบทางยา

เข้าบิณฑบาต ได้ข้าวเปล่า เอามาฉัน
บางอันนั้น ใส้พริกเกลือ เจ็อบนข้าว
ฉันแ่ล็ดแ่ล็บ ปากท้อ ร้องเกรี้ยวกราด
เมื่อถึงครา ต้องสู้ อยู่อดทน

คืนนั้นหนึ่ง ภาวนา พาใจหาย
ยิบเลียงคล้าย เลียงเลื้อ เจ็อดับสน
ด้วยความกลัว นิ่งภาวนา พาอดทน
เข้าสฤษฎี จิตสงบ พบแนวทาง

พิจารณา ร่างกาย ในสังขาร
อัศจรรย์ ธรรมทุกข้อ ก็กระจ่าง
พิจารณา ได้หมดจด ปรากฏทาง
เลื่อนลอยสร้าง ความล้ำเลิศ เสรีจงดงาม

เข้าบิณฑบาต บ้านน้ำทับ พบเหมื่อนเก่า
ได้พริกเผา ปนเกลือ เหลือจะห้าม
ฉันคงแล็บ ปากทำง ร้องไม่งาม
กลับเป็นตาม ปรกติ นี้แปลกใจ

จำใจลาภ ถ้าบั้ง ถิ่นสงบ
ต้องไปพบ พระอาจารย์ทองดี ที่นัดไว้
ก่อนเมษา วัตถุประสงค์ของเพลง เห็นขึ้นใจ
เพื่อจะได้ พบกัน ตามสัญญา

พอฉันเสร็จ ตอนเช้า เก้าโมงเศษ
เดินเข้าเขต บ้านโนนสงเปือย ไม่เมื่อยขา
แปดสิบแปด กิโลเมตร เขตเดินมา
ใช้เวลา เจ็ดชั่วโมง ค่อยโล่งใจ

ผ่านภูเขา ป่าไผ่ และไพรสถินท์
เดินอ้อมวน หลบหม่บ้าน ทั้งไกลใกล้
ภาวนา พุทโธ ใจสุขใจ
มาถึงไร่ โยมพ่อ บ่ายพอดี

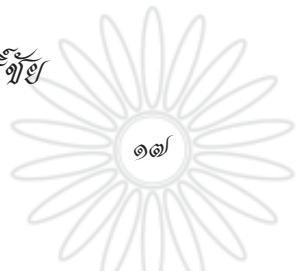
โยมพ่อกลับ ไปก่อน ตอนมาถึง
ท่านนั้นจึง พักที่กระท่อบ ขอบรั้วนี้
เข้ามณฑาต โปรดพ่อแม่ แลยินดี
ทราบวาพี่ สะใภ้ ไปอุดร

จึงอาศัย นักรถไป ไม่รอช้า
เพราะไปหา พระทองดี ที่นี้ก่อน
อยู่วัดถ้ำกลองเพล เป็นขัณฑ์ตอน
ไม่ต้องย้อน กลับไป ไกลพอควร

มาถึงวัดถ้ำกลองเพล เห็นพระมาก
ท่านมาจาก วัดต่างต่าง ทางสิบสอง
พระอาจารย์สุวณฺห์ พระอาจารย์วัน พระอาจารย์จวน
ดีเลิศล้วน พระอาจารย์สิงห์ทอง พระอาจารย์บุญเพ็ง

ท่านไปกราบ หลวงปู่ขาว อนาลโย ไ้บุญลาว
และได้กราบ พระดังก่อเข้าเหมาะเหม็ง
หลวงปู่ขาว ท่านอาพาธ ทราบกันเอง
ตากสั่ง “เลี้ยง” เคยกราบ ทราบความดี

ท่านทองดี พาท่านลาว ย้อนไปงานศพ
ไปเคารพ พระอุปัชฌาย์สีลา สีลาโรจน์
ท่านเป็นพระอุปัชฌาย์ พระทองดี
ครั้งแรกที่กราบหลวงปู่สีน อาจาโร วัดโพธิ์ชัย

ทดลองบ่วงอบ ทดลองบ่วงหลย คุยไฉน
ทดลองบ่วงฝัน น้กราบยิ่ง ลึกลับลึกลับ
อาจารย์ใหญ่ ยกร่างอง ตั้งองฤทัย
อายุขัย น้อยกว่า ก่อร้างล้าวม

จำแยกทาง ทำนทองดี อดนี้หนา
ไปวัดป่า อดมลสมพร ตั้งองลสม
ขึ้นหนึ่งคำเตื่อนทก ลองทำหนึ่งศรมย์ คุมขันธ์นม
แอมลสม มาถึงวัด ที่มัดใจ

รีบไปกราบ ทดลองบ่วงฝัน อดลองโปล
นับเป็นโชค พรหมนิตติ อยุ่รับใช้
ถวายเป็นดี เป็นศิษย์ ดิตต์ไป
ลมตั้งใจ ที่นั่ง คิตทั้งคิน

ขณะนั้น มีพระ อยุ่ทำรูป
ใจเย็นดูบ กัดถูกไล่ ไปที่อื่น
ถ้าถูกไล่ ะทนต์ อยุ่ก่อกลับ
ะทนต์นั้น คีออยุ่ ดุสัทธิ

หนึ่งทดลองบ่วงฝัน อาจารย์ อดักล้าวม
ลองอาจารย์แปลอง ลุทโร โตที่นี้
ลวมทดลองตาใจ ล้ทดลองตาพรหม ทำทดลองตาอดันตี
เณรนั้นมี หนึ่งเณร เห็นติดตาม

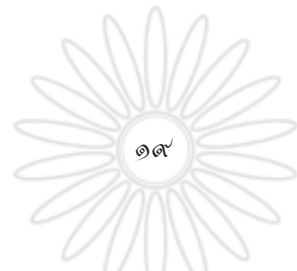
พระอาจารย์ปิ่น ปิยธัมโม ใต้ไม้ไผ่อยู่หนา
สวนพระอาจารย์อุทัย สิริธโร อยู่ถ้ำขาม
หลวงตาอ่อน ดุแลหลวงปู่ปิ่น อันงดงาม
รับติดตาม พระอาจารย์ปิ่น นั้นอีกองค์

ปีสองห้า หนึ่งศักราช ขึ้นแปดค่ำเดือนหก
ไม้เพื่อพัก อยู่เจ็ดวัน พลับพลาสูง
หลวงปู่ชอบ หลวงปู่หลุย คุยสององค์
บุญสูงส่ง เคยอยู่ ทั้งคู่เลย

ท่านมาเยี่ยม หลวงปู่ปิ่น วันสองโบสถ์
แลนปราโมทย์ ท่านลาคร วนนเฉเลย
เพชรน้ำหนึ่ง ไม่มีสอง ของเมื่องเลย
ดีใจเคย รับใช้ท่าน นมมานมา

จากวันนั้น หลวงปู่ปิ่น หันมาตรองสอบ
ไม้รอบคอบ ถูกตำหนิ เช่นนี้หนา
ถูกคุมเข้ม เกือบถอดใจ ใคร่อำลา
มาคิดว่า ท่านดีให้ เราได้ดี

ละฉัตนิต ฉัตนฺธอย คอยตำหนิ
อย่างนี้ ก็อบทำให้ ถอดใจหนี
เราก็อติ นักรู้ เรารู้ดี
เพียงแค่นี้ ยังน้อยไป เคยได้ยิน

ท่านติดขัด เรื่องสัตยา ไว้ให้ทดลองบรูณ์
จึงได้หัน ไปถามเถร เถรเส้นลัน
ครุบาเออหุดา มาหรือเปล่า เขาได้ยิน
ต้องรู้ลัน ของในวัด จัดให้เป็น

เอยากไปตุ วัตตอชธรรมเจตีย์ มีวัดถ้ำขาม
บรรยายความ ให้อัง ตั้งได้เห็น
ท่านหยั่งรู้ จิตคนอื่น อย่างขึ้นเย็น
นับว่าเป็น วิชาณา ได้มาเจอ

จะอยู่ไหน สีใหม่เก่า เฝ้าแอบแฝง
ต้องออกแรง เร่งภาวนา อย่างเพ้อเจ้อ
อย่าปลอญให้ สีใหม่เก่า เข้ามาเจอ
เที่ยวพร้าเพ้อ อย่างหลงทาง อย่างมันเที่ยง

วันหนึ่งไป บินทบาท ตลาดเข้า
หมาหนึ่งเฝ้า ทะกระตุก ถูกแฉเหลือ
จึงไปมา ดูท่า บ้างจริงเสีย
หมาหลงเคี้ยว แต่น้ำลาย ในต้อตน

ทดลองบรูณ์ พิจารณา ว่าเข้มงวด
ทางหนึ่งรอด นะแนอธรรม นำสุขลัน
แฉมาตุ หมาทะกระตุก ถูกใจตน
แฉนุชลัน นึกถึงอาจารย์ ท่านสอนมา

อยู่รับใช้ หลวงปู่ฝั้น วันหนึ่งหน่อ
มีพระขอ มาอยู่ด้วย ช่วยบริหาร
ท่านให้ไป อยู่วัดอื่น ซึ่งอุรา
เหตุเพราะว่า คัดเลือกพระ มาอยู่ดี

ปรนนิบัติ หลวงปู่ฝั้น วันยังค่ำ
จะต้องทำ งานทุกอย่าง อยู่อย่างนี้
จากตื่นนอน จนเข้านอน ตอนดึกก็
แทบไม่มี เวลานอน ของตัวเอง

รับงานหนัก ทุกอย่าง ทางก่อสร้าง
ทำทุกอย่าง หนักก็เอา เบาก็เก่ง
คนอื่นกลัว ไม่กล้าทำ ท่านทำเอง
นับว่าเก่ง พอตัว ไม่กลัวใคร

นอนที่หลัง ตื่นก่อน ฝนทุกครั้ง
ฉันที่หลัง ตื่นก่อน ต้องทำได้
มีอาจารย์ ช่วยชี้แนะ ให้กำลังใจ
ทำงานไป ได้ถูกต้อง คล่องพรวน

พระพี่เลี้ยงฯ ดีด้วย คอยช่วยท่าน
พระอาจารย์สุวณฺห์ พระอาจารย์คำดี ปภาไธ
พระอาจารย์แปล่ง พระอาจารย์อุทัย สุริยโร
เป็นร่มโพธิ์ อภิพระอาจารย์เทียม ไสริโย ใ้อุ่นใจ

วันหนึ่งปี สองห้า หนึ่งห้า
เจ้าคุณมา กราบหลดงปู่สิ้น ทำนบอกรไ้
ทางตะวันตก ยังมีป่า ว่างว่างไกล
อยากจะได้ พระลี้กองค์ สองไปด

ท่านเจาะจง เอาท่านสาคร มดงไ้แล้ว
เห็นว่าแล้ว หลดงปู่สิ้น ท่านก็รู้
หลดงปู่สิ้น ท่านไม่ให้ อ่านใจดู
ท่านมีอยู่ เพียงองค์เดียว ไ้หมเหนียวใจ

ท่านสาคร ได้ยิน สิ้นหายห่วง
นับว่าดอง สมพงษ์ ไม้โดนได้
จะตั้งใจ ทำงาน อย่างตั้งใจ
ตัดออกไป เรืองโดนได้ ย่อมไม่มี

เมื่อหลดงปู่สิ้น ท่านอาพาธ
ซึ่งไม่อาธ ได้ใจ ไ้หมเองตรี
ในปี สองห้า หนึ่งเก้า เสร้าทวิ
ท่านไม่มี วันกลับพื้น คินเหม็อนเดิม

เข้าเข้าออกออก โรงพยาบาล นั้นหลายครั้ง
โรคมันยัง รุมเร้า เฝ้าส่งเสริม
เดี่ยวก็ทรุด เดี่ยวก็ทรง คงเหม็อนเดิม
โรคมันเดิม จนหนัก ยากกลับคืน

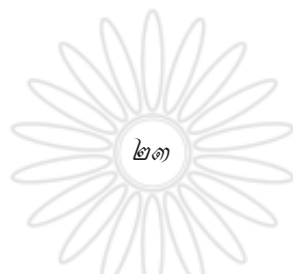
ในที่สุด ท่านพราก จากไปเศร้า
สุดเจียบเหงา ท่านจากไป ไม่มีพิน
ังคารที่สี่ มกรา พากลับถิ่น
สุดละอื้น ปีสองทำสองคนย์ อดครครวญ

อาลัยยิ่ง ยิ่งอาลัย ในใจศิษย์
อาลัยคิด คิดอาลัย พาให้หวน
อาลัยรัก รักอาลัย ใจรัญจน
อาลัยครวญ ครวญอาลัย ใจระทม

หวนงប់พิน จากไป อาลัยเศร้า
สุดเจียบเหงา เศร้าใจ ให้ขื่นขม
หวนงប់พิน จากไป ใจตรอมตรม
สุดระทม ข่มลิต คิดทุกคืน

หวนงប់พิน จากไป ไม่เห็นหน้า
คิดขื่นขม น้ำตาไหล ใจละอื้น
หวนงប់พิน จากไป ไม่กลับคืน
สุดละพิน สุดละอื้น สุดตื่นตื่น

วิญญานท่าน ไปนิพพาน อันสงบ
ท่านได้พบ แสงสว่าง อันสุขสันต์
ในวาระ สุดท้าย ไกลจากกัน
ร่างท่านนั้น ถูกนำไป เผาไฟเอย

เสด็จงาน พระราชทานเพลิงศพ หลวงปู่ฝั้น
ต้องจากกัน วัดป่าอุดมสมพร มอญตาเฉย
พรรษาสาม ถึงสิบเจ็ด เสรีตามเคย
สุดจะเอ๋ย อาลัยยิ่ง ทั้งจากไป

เอกอุตงค์ กับหลวงปู่หลุย คุชทุกที่
ถิ่นเคยมี หลวงปู่ฝั้น ท่านแะใช้
พาไปกราบ หลายอาจารย์ ธรรมใจ
อยู่รับใช้ ตั้งหลายเดือน ถึงเคล็ดอนคณา

นายอำเภอ นิมนต์ท่าน เป็นเจ้าอาวาส
ท่านไม่เอา รับได้ ไม่เอาหนา
ท่านอาจารย์ ขอทำวัตร กับหลวงปู่หลุย คุชกันมา
เสียใจว่า ท่านตาย ไม่เจอกัน

ท่านสาคร ตั้งใจ ไปทางตะวันตก
ป่าขี้หมูรก เหมาะะเวเอก สุดเสกสิริ
ให้ลูกศิษย์ มารับ กลับไปกัน
ลูกศิษย์นั้น ส่งท่าน ถึงกาญจนบุรี

พรรษาสิบสอง ถึงสิบสาม อยู่วัดอุตงค์นิมิตร
ยังตามติด พรรษาสิบสี่ ที่ถ้ำแก่งกระโดงนี้
อยู่อำเภอ ท่องผาภูมิ กาญจนบุรี
ยึดเป็นที่ ภาวนา ในป่าดง

ที่ถ้ำแก่งกระต่อง นั่งภาวนา ว่าคืนนั้น
ทดลองบ่มฝน ให้สร้างวัด ใต้สูงสูง
มีลำธาร ไหลผ่าน ข้างเกาะสูง
บอกตามตรง โยมพาไปดู รู้แก้ไข

ตรงนี้แหละ ตั้งนิมิตร ไม่นัดเพี้ยน
เดินวนเวียน ครอบ ขอบใจใหญ่
จะสร้างวัด ให้งาม ตามตั้งใจ
ซื้อวัดใหญ่ เวฬุวัน อันเรืองรอง

พืหนวด ทิดแดง ร่มบุกเบิก
ถือเอาฤกษ์ ปีสองห้า สองสอง
สร้างวัดใหม่ สมใจ ตั้งหมายปอง
ทุกอย่างต้อง สำเร็จงาม ตามต้องการ

พรรษาสิบห้า ถึงสามสิบเก้า เข้าพรรษา
อยู่วัดวา เวฬุวัน ตั้งกล้าอาชาน
พรรษาสี่สิบ อยู่วัดป่า มณีภาณุนัน
สี่สิบเอ็ดผ่าน อยู่วัดเวฬุวัน อันจันทิใจ

ท่านได้รับ พัดยศ ปราภฏฐ
เป็นพระครูภาวนาสุทธาจารย์ อันยิ่งใหญ่
นับเป็นเกียรติ แก่วัดท่าน อันเกรียงไกร
จาริกไว้ ไม่มีลืม ข้างจันทิใจ

ขอวิงวอน พระอรุณรัตน์ เชิดขันฟ้า
ล่องลอยมา สุขขีมีย์อง สุขมีย์องใส
ประทานสุข ทำนุอัน พลับสุขใจ
ตลอดไป ตลอดไป ให้มั่นคง

แม่้นทำการ ลี้ใจ ในชีวิต
องลัมภกัฏฐี สมหวัง ตั้งประสงค์
การงานก้าวหน้า การค้าเจริญ การเงินมั่นคง
เจตน์จำนง ลี้ใจ ได้พบพาน

ขอทวยเทพ เทวา มาปกป้อง
ช่วยคุ้มครอง ตั้งจิต อธิษฐาน
มีอานุภาพ นิ่งต่างเทียบ เพียรกราบกราน
สุขล้ำราญ เบิกบานชื่น รักรื่นใจ

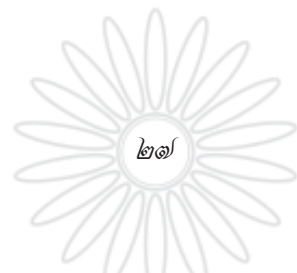
แม่้นกำเนิด ขาดใจ ในภพหน้า
ให้เกิดมา ใต้อมเงา เฝ้าขานไช
พระอรุณเพ็ญ โภธิญาณ อันอัมไพ
องท่าไกล ภัยพิบัติ ล้วนดี

อีกหญิงร้าย ขาดใจ เกล็ดตกล้วนนัก
อย่าประลักษ์ พบเห็น เป็นบัดดี
ทุกชาติเกิด ใกล้วนนัก ชนนี้
ญาติมิตรมี อยู่พร้อม ช่วยน้อมนำ

ได้คำขวัญอุปถัมภ์ ตามฐานะ
อย่าเลยละ สุดประเสริฐ สุดเลิศล้ำ
ทุกชาติเกิด อริ้งได้ ในน้ำคำ
มีศีลธรรม ประจำใจ ไม่สร้างชว

มีอายุ วรรณะ สุขะ และพละ
อริยะ สมบัติดี มีวาสนา
เกิดตระกูลสูง ทุกชาติ ไม่คลาดคลา
ชั่วชั้วชั่ว นอนันต์นตร์

นึกได้เงิน เงินไหลมา อย่างชัดเจน
นึกได้ทอง ทองไหลมา พาสุขสันต์
นึกได้เพชร เพชรไหลมา พาดีนันทน์
ทุกสิ่งนั้น อัศจรรย์ได้ ตั้งใจเทอญ

คุณคุณคุณ

โคองลือภาพ

โดย สุ.ไพโรคน้อย

รุ่งเรืองเหนืออร่ามอัน
ทาบทั้งถิ่นไทย
ลาดแสงส่องสดใส
และลือลือล้ำอัน

เรืองโร
ทั่วถิ่น
แสงสุข
เลิศล้ำเรืองลือ

ผู้พรำพรัดพร้อม
ลือลือลืออัน
คุณครุคิดเคียงอัน
เหมื่อนแม่พิมพ์มิได้

พรหมพร
ศิษย์ไซริ
ครุคร
มิมีอวมอวม

แนะนำแนะนำ
ต้นต้นต้นต้นตาม
อยู่อย่างยั่งยืนยาม
ห้วงห้วงห้วงห้วง

เนืองนาม
ติดต่อย
ยากยิ่ง
ห่างให้โทษหา

คำคุณครุคิดค้น
ช่างขึ้นอันชักชวน
ทำทางที่ทบตอน
เพียงเพื่ออภิปัน

คำครุ
ชีพขึ้น
ทวนเทิด
พทพพันภัย

ด้วยชูชาติแหม่มช้อย
เกิดก่ออกอบกิจการ
บองปล้าปลุกเบรียบพาน
ฟองพากฟ้าพื้นฟอง

เด็กได้ดีเด่นด้วย
ยิ้มอย่างงอยงใจ
อิมเอมแอบอิงไเอ
เป็นโปรดปรานปลุกปล้า

ชัยชาล
เกียรติ์ก่อ
ปราชญ์เบรื่อ
ฟองฟ่งเฟื่องฟู
ใดใด
ฮิงฮ้า
อบอุ่ม
เบี่ยมปล้มเปรมปรีดี

รัก

โดย ๒.ไตรโยคน้อย

รักรักรัก ธรรมชาติ อดล้าเลิศ
รักบ้านเกิด เมืองนอน มีที่อนหาย
รักชีวิต ขนบท ปรากฏกาย
รักมันหมาย กระทบมริยม เปี่ยมกลมกล

รักลำธาร ไหลเรื่อย เชื้อยเชื้อยล่อง
รักห้อยหนອງ บึงคลองใหญ่ รักไพรลัดพัน
รักลัญญา ลังเสียงร้อง ตั้งต่องมนต์
รักรักอื่น เหล่าพฤษษา นานาพันธุ์

รักขุนเขา เจ้าศรี ที่สูงเด่น
รักร่มเย็น ด้อยแมกไม้ ขอนใต้อัน
รักดาวเดือน เคล็ดคนค้อย ลอยเคียงกัน
รักสีอัน ของนภา ยามราตรี

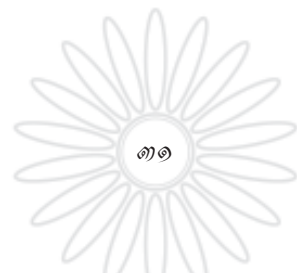
รักรวงทอง เหลือองอร่าม งามลัดขึ้น
รักลมริน รอยริน ถิ่นลือชื่อ
รักท้องทุ่ง แดนพนา ทั้งธานี
รักสิ่งที เป็นอมตะ ชนละใจ

รักเสียงเพลง บรรเลงกล่อม ย่อมดั่งจิต
รักชีวิต หม่อมธิดา พาสติใส
รักกอไผ่ เสียงสีฟ้า ว่างเงใจ
รักเรไร สิ่งหรือร้อง ก้องฉวา

รักสีทอง ของสุริย์ ที่ทอแสง
รักทุกแหล่ง เจ้าโชดเชิน ทั้งเนินผา
รักภมร ดอไม้ดอก ออกเกลื่อนตา
รักชายคา ริมทำนน้ำ งามสุริ

รักน้ำตก ไทรโยค ไหลโชติช่วง
รักเงินยวง ของหาดทราย ที่ฉายสี
รักน้ำตก เอรารัตน์ ภาณุจันทร์
รักขณะนี้ ที่ไทยหอล ครุฑไพโรจน์

รักน้ำตก “ไทรโยคน้อย” พลอยสุชฉ้า
รักชื่อถ้า “ถ้าสะว่า” พาสุขันธ์
รัก “สะพานข้ามแม่น้ำแคว” แลผูกพัน
รักคงมั่น รักฝังใจ รักไม่ลืม

เบญจภาคี

โดย สุ.ไพโรทยโกณเฑียร

พระลัทธิเต๋า นิยมกัน อันดับหนึ่ง
เด่นหญิง ตรึงตา มีอาถรรพ์
อีกแคล้วคลาด อยู่ยง คงกระพัน
มีครบครัน ทั้งเมตตา มหานิยม

พระนางพญา นิยมกัน อันดับสอง
คนยกย่อง ว่าดีเลิศ ประเสริฐสุด
ดีเมตตา คำขाय ใครก็ขมิ
จะลัทธิเพิ่มพูนทรัพย์ นับอันหนึ่ง

พระชุดท่งเตวี่ชี่ นิยมกัน อันดับสาม
ลัทธิชี่นาม มั่งคั่ง ทั้งลัทธิอันต์
รอยเตวี่ชี่ ลัทธิชี่ เลื่องลือกัน
เงินทองนั้น มากมาย หลั่งไหลมา

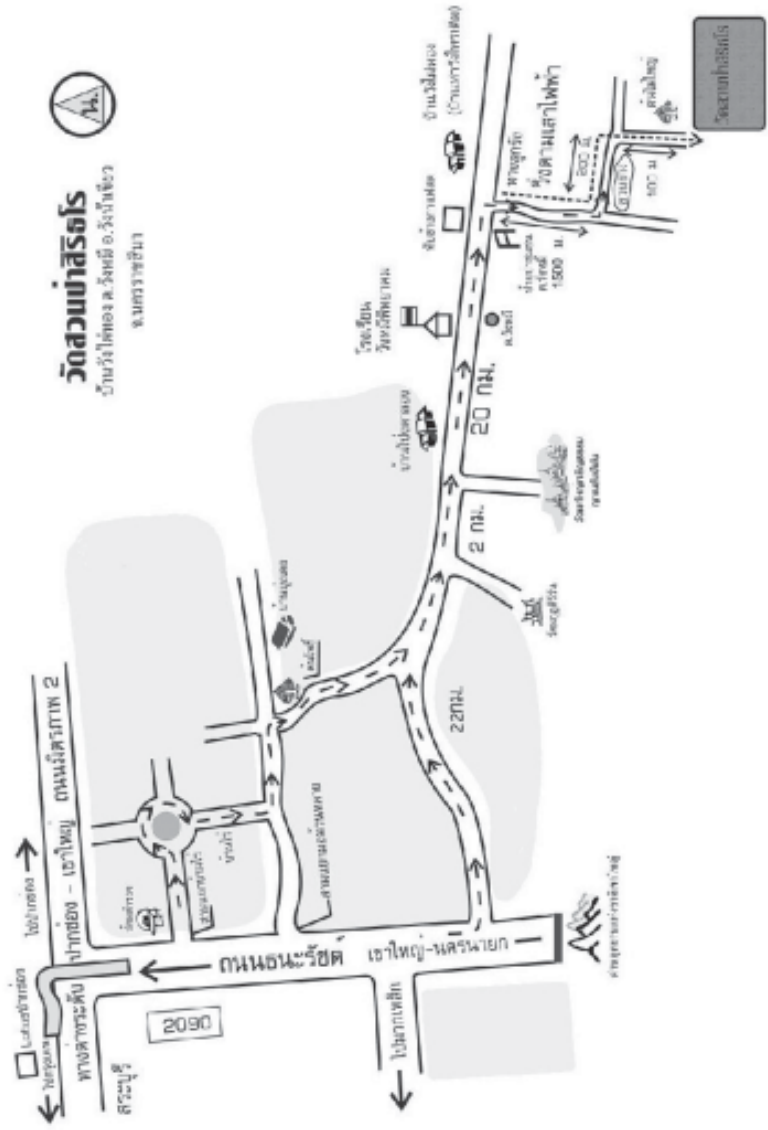
พระรอดนี้ นิยมกัน อันดับสี่
นับว่าดี ลัทธิชี่ งามนักหนา
จะรอดพ้นภัยพิบัติ วัฒนา
ทั้งเมตตา กิติเตน เห็นมากมาย

พระผงสุพรรณ นิยมกัน อันดับห้า
ซึ่งนับว่า ดีครบถ้วน ล้วนงามหลาย
พระทั้งห้า ชนิดนี้ มีติดกาย
จะสบาย ลัทธิอันต์ ทุกอันเอย

แผนที่วัดเวฬุวัน

แผนที่วัดอนงค์บุรี

ปรนนิบัติ หลวงปู่ฝั้น วันยังคำ
จะต้องทำ งานทุกอย่าง อยู่อย่างนี้
จากตื่นนอน จนเข้านอน ตอนดึกดี
แทบไม่มี เวลานอน ของตัวเอง
รับงานหนัก ทุกอย่าง ทางก่อสร้าง
ทำทุกอย่าง หนักก็เอา เบาก็เก่ง
คนอื่นกลัว ไม่กล้าทำ ท่านทำเอง
นับว่าเก่ง พอตัว ไม่กลัวใคร
นอนทีหลัง ตื่นก่อน ผ่อนทุกครั้ง
ฉันททีหลัง อิ่มก่อน ต้องทำได้
มีอาจารย์ ช่วยชี้แนะ กำลังใจ
ทำงานไป ได้ถูกต้อง คล่องพุทไธ

วัดเวฬุวัน

วัดป่ามณีเทวาราม

วัดสวนป่าสิริธาร

๓๑๓ หมู่ ๑ ต.บางนูน อ.ทองผาภูมิ
จ.กาญจนบุรี ๗๑๑๘๐

๖๗/๓ หมู่ ๓ ต.ศาลากลาง
อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ๑๑๑๓๐

บ้านเว้งไผ่ทอง ต.วังคม อ.วังน้ำเขียว
จ.นครราชสีมา ๓๐๓๗๐